

גלות

האדם כפוף,

הלב שפוף.

הגרון ניחר,

מצפה למחר.

כל יום שעובר

העצב גובר.

דור מיותם,

הבלבול לא תם.

צרות צרורות

באות בצרורות.

אנה נפנה?

הצער מענה...

גאולה

קול שופר מריע,

אלי שחר מפציע.

ואליהו הנביא מודיע,

שהנה גואל מגיע.

מיד מתקבצים ובאים,

עמ"י בלבושים נאים.

מכל קצווי תבל,

מכל מדינה, ארץ וחבל,

בתופים. במחולות ובנבל.

האושר ניבט בעיניים,

השמחה נישאת בכפיים.

הודיה נרחשת בשפתיים,

הגילה מרננת בברכיים.

נהרות נהרות אדם,

בדרכים ובמסילותם.

להגיע ראשונים,

הכל מעונינים.

לזכות להקריב קרבנות,

נסכים ומנחות.

לראות פני משיח,

זה לזה נשיח.

לחזות בבית מקדשינו,

במהרה בימינו.